

kend in het nieuw ingestelde Hof, welk salaris hij tot 1439 heeft genoten. Naast de 16 adellijke personen, die als raad een vast salaris hadden, staan slechts vier burgers; deze laatsten, onder wie Jan die Witte, moeten dus wel personen van invloed geweest zijn. Van 1442—1444 deed dezelfde Jan de Witte rekening van den tol in Gorkum.

Het is jammer, dat wij, hoewel tamelijk goed op de hoogte van de afstammelingen van onzen baljuw, eigenlijk niets weten van zijn voorzaten. Als een homo novus zien wij hem in het midden der 15de eeuw opeens te Rotterdam een hooge plaats innemen, welke hij toch zeker niet aan zijn eerste echtgenoot, die prinses van Chimay, te danken gehad kan hebben. Verschillende omstandigheden wijzen naar Delft, als plaats van afkomst. De nakomelingen van Jan de Witte hadden later nog goederen in Naaldwijk, Wateringen en Gorkum ¹⁾. Onmogelijk is het niet, dat Jan de Witte Jansz. (in 1459) verwant is geweest met, misschien zelfs een zoon was van den „honorabilis vir Johannes Wit” ²⁾ te Delft, uit wiens handen de paus 26 Aug. 1387 het geld ontving, dat de abt van Middelburg aan den pauselijken stoel schuldig was, en deze Johannes Wit dezelfde als meester Jan die Witte „een rijck Heer ende Canonick, gheboiren van Naeltwyck of ontrent hier van Wateringhe”, deken te Utrecht van S. Marie, die omstreeks 1394/5 de broederschap of het gilde van het Heilige Kruis met een vicarie op een der altaren in de Nieuwe Kerk te Delft stichtte ³⁾ en elders ⁴⁾ genoemd wordt „Cortisan en officier” van Paus Bonifacius ⁵⁾. Als vader kan in aanmerking komen Jan de Witten Jan Zoncken., die 18 Maart 1428 renten op het wanthuis te Delft kreeg en op de visscherij tusschen Overschie en de Maas. Ook te Rotterdam evenwel komt in het laatst der 14^e eeuw een Jan de Witte voor, wiens aanspraak op verwantschap met onzen baljuw wij niet mogen verwaarloozen. Deze Jan de Witte, in 1392 en 1395 burgemeester van Rotterdam, in 1393, 1396, 1398 en van 1402—1405 schepen, schijnt eerst gehuwd geweest te zijn met Katrine,

1) Zooals blijkt uit landerijen, den Heiligen Geest te Rotterdam aangekomen uit de erfenis van Elizabeth van Zijl.

2) Bullarium Traj. II Intr. XXXVII.

3) D. v. Bleyswijck 197.

4) Van Heussen. Delfland bl. 683.

5) Gehuwde kanoniken waren onder bijzondere omstandigheden toegelaten. Zie Moll. Kerkgesch. van Ned. vóór de Hervorming II¹ blz. 284/5.